

ČLANI ZŠAM ŽIRI - PRIJETNO RAZPOLOŽENI NA LADJI "LUCIJA"

Tudi v letu 1998 smo se člani ZŠAM Žiri organizirali in izpeljali izlet za člane ZŠAM Žiri in njihove najbližje.

S potovalno agencijo Alpetour smo si načrtali pot, ki je bila mnogim že znana, pa vendar na prečudovito zlato jesenko soboto - enkratna.

Iz Žirov smo se odpravili preko Škofje Loke, Kranja, Kranjske Gore na Vršič, nato nas je pot vodila do Kobarida, Mostu na Soči, naša končna cilja pa sta bila ladja "Lucija" in Tolminska Korita. Da nam na poti ni bilo dolgčas, nam je pot prijetno popestril naš Vojko, ki je prav profesionalno vodil izlet, pa tudi žive glasbe ni manjkalo, saj smo imeli s sabo neutrudnega harmonikaša Viktorja in Jožeta, ki mu je ubrano sledil na pompardonu.

Takoj zjutraj smo ugotovili, da je avtobus zaseden malo čez polovico in smo že vedeli - vsak prejme za malico po dva sendviča, ki sta bila vključena v ne preveliko ceno tega izleta. Prečudovita zarja od Kranja proti Kranjski Gori nam je že zjutraj pomagala k dobremu razpoloženju, ki smo ga po zapletenih ovinkih proti vrhu Vršiča kar potrebovali, pa vendar bilo je res enkratno. Na vrhu Vršiča smo imeli postanek, da smo pomalicali, se pretegnili in si ogledali hribe naokoli. Nato smo se prav previdno spustili navzdol ovinek za ovinkom do doline Trente in Bovca. Skozi okna avtobusa smo si ogledovali pustošenje velikonočnega potresa na Bovškem. Vseskozi nas je s komentarjem spremljal naš prostovoljni vodič Vojko.

Naporna pot in natrpan program nam ni dopuščal, da bi večkrat postali, saj smo imeli določeno uro v Kobariškem muzeju.

Na ogledu in razlagi v muzeju smo se zadržali dobri dve uri, pa vendar bi potrebovali cel dan, da bi se o dogajanjih med prvo svetovno vojno na Soški fronti, gorskih bitkah in o vojni nasploh bolj natančno seznanili in natančno ogledali vse zbirke v tem muzeju. Kar nekako pretreseni nad temi grozotami, smo se nato odpeljali do Tolmina in Mostu na Soči, kjer nas je že čakala ladja "Lucija".

Z ladjo smo se popeljali po jezeru, na ladji smo imeli organizirano slastno kosilo, ki se je vsem prileglo. Predvsem pa nas je ves čas zabaval z anekdotami in šalami kapitan te ladje, ki nam je obenem mnogo povedal tudi o vodenju ladje na jezeru. Naša dva "muzikontarja" sta popestrila tudi "obvezno" poroko na ladji, ki nam je bila vsem v zabavo, saj malo heca na izletu vendar mora biti.

Iz Mostu na Soči nas je pot vodila nazaj do Tolmina, od koder smo se po zelo ozki cesti pripeljali z vztrajnostjo šoferja do Tolminskih Korit. Ampak se je splačalo, pri gostišču v Tolminskih koritih so že bile lepe štajerke - poštne uslužbenke, njihov kitarist, ki je pristopil k našima dvema "muzikontarjema", in ples, dobra volja je bila tu. Toda, ker smo imeli cilj, ki smo si ga zastavili, obiskati še Dantejevo jamo, smo se odpravili peš preko Hudičevega mostu, katerega globina je kar 65 metrov, spodaj je reka Koritnica, do Dantejeve jame, ki se skriva nad potjo visoko pod skalno pečino.

Po poti nazaj pa smo zavili po stranski markirani stezi in videli še "Medvedovo glavo". Legenda pravi, da je medved padal po pobočju v dolino in se je zagozdil med dve skalnati steni in tam končal svoje življenje, nam obiskovalcem pa pustil trofejo.

Ko smo se vrnilo nazaj do gostišča v Tolminskih Koritih, se je druženje nadaljevalo, saj so se dekleta s Štajerskega konca s kosila vrnila nazaj in zavrtela naše kar zagnane šoferje. Počasi se je že spuščal mrak, pa vendar ubrane muzike ni bilo konca in ples se je ob dobri volji nadaljeval.

Skoraj bi pozabili, da je potrebno pot nadaljevati proti Gorici in Žirem še v Škofjo Loko, da bodo vsi udeleženci izleta varno prišli domov. Prav prijetno je bilo tudi na poti domov, saj nas naš harmonikaš in pomardonist nista razočarala in sta vztrajno muzicirala še naprej. Udeleženci izleta smo se poslovili med seboj pozno zvečer, polni lepih spominov in utrinkov s tega sobotnega šoferskega izleta.

Organizatorji izleta smo si edini, da bomo izlet še naprej organizirali vsako leto, saj je dobra volja, druženje in lepi spomini nekaj, kar človeku daje voljo do dela, predvsem pa sprostitev od vsakodnevne napete vožnje.

Tajnik
Marijan Dolenc